

Író-olvasótalálkozó

Takács Róbert tanár úrral

NOCHTA TIA

Mivel a várakozás öröme és a szellem kíváncsisága nem korfüggő, elárulhatom, hogy legalább annyira türelmetlenül vártam „Robi bá” első könyvére, mint a diákjai. Nyár elején ugyan kétszer is elolvastam a kisregényét - melyet EMBEREVŐK címmel jelentetett meg a Bába Kiadó-, de még olyan távolinak tűnt a novemberi

könyvtári est. Vártam hát a 30-át. A bensőséges hangulatban már jó előre bizonyos voltam, hiszen a mi családi könyvtárunkat mindig ez jellemzi. Itt persze nem a látogatók számára gondolkodom. Néhány balett- és színházlátogatást leszámítva, soha nem látam földön ülő nézőket, mint most, széchenyis kollégánk olvasótalálkozóján. (Még jó, hogy a férjemmel szeretünk mindig időben érkezni, hogy átszellemüljünk a falak között és érezzük a könyvek illatát... Nekünk még jutott hely.)

A dekoráció és a beöltözött boszorkányok csak fokozták a misztikus hangulatot. Ő pedig magát adta, ahogy vártuk Minden mély gondolatot a finom humor köntösében kaptunk meg tőle. A könyvtári sokadalom elmélyült érdeklődéssel hallgatta a történelmi korrajzot, valamint Forintos Margit történetét. Megismerhettük az inkvizíció által besorolt boszorkányfajtákat és a felvilágoso-

dás hatásait. A bevezetést hallván szinte mi magunk is részt vettünk vele a levéltári kutatásokban.

Olyan kitartó alapossággal vitt végig bennünket a korabeli országon - egészen Ó-Szerbiáig -, ahogyan tanít, ahogy a társaival a harctéri kutatásait végzi, avagy túságat vezet. Közben észre sem vettük, hogy a misztikum és a minőségi oknyomozó krimi egyre sokasodó logikai szála, egy nagy csavarral történelmi zárást hozott. De a befejezést nem árulta el még dedikálás közben sem. Nem is baj, mert ezt mindenkinek olvasnia kell!

Az, hogy a könyv az üzletek szép-irodalmi polcain található, számomra egyértelmű. Archaikus nyelvezete érthető, modernizált és igen választékos. Senki nem akart felállni a felolvasás után, hogy hazamenjen. Sőt, már most várjuk a következő regényét. „Tócsák tükrében masíroztak mogorva égi fellegek.” - írja szinte költői képszerűséggel, mert neki ez is megy...Hazafelé menet mi még a tócsákban is csak mosolyt láttunk.

KÖSZÖNET: Sokhelyütt megfordultam, de ilyen lobogó, adni akaró könyvtárosokat még sehol nem láttam. Mindig nagy szükség volt rájuk, de mostanság különösen. A tavalyi estemen én is úgy éreztem magam közöttük, mint aki egy belső szigetre talált. A látogatókkal karöltve mi már egész bizonyosan egyenként odaadományoztuk nekik a "Molsolvrend Lovagia" címet